

رمضان

رمضان به معنی روزه گرفتن یعنی اینکه خود داری از خوردن و آشامیدن و سایر اعمال که برای روزه دار منع شده از شروع صبح تا غروب آفتاب برای مدت یکماه ادامه دارد و این ماه صیام یا ماه رمضان نامیده میشود. مسلمانان با ادا نمودن شرایط ماه رمضان در حقیقت رکن سوم از پنج بنای مسلمانی را بجا نموده ازین طریق خواهان وکوشان آنستند که خود را به حق نزدیک سازند تا بمثابه افراد حقیقی در جامعه عرض اندام نمایند.

زمانیکه ماه رمضان به پایان میرسد برای گرامیداشت ازین ماه سه روز را بنام عید رمضان یا عید روز براه انداخته میشود. سر سفره هر خانواده مسلمان انواع شیرینی ها، کله‌جها ، میوه خشک و تازه و نوشیدنی ها گذاشته شده اقارب و دوستان ، هم گذر و همسایه ها برای عید مبارکی نخست از خانواده های غذا دار و مریض دار ثانیاً از اشخاص قابل احترام دیدن بعمل می‌آورند.

دوکانداران به پاس احترام عید رمضان بهترین شیرینی ها ، کله‌جها ، میوه های خشک و تازه و غیره خوردنیها را توأم با بازیچه های اطفال به مشتریان خویش عرضه میدارند.

مسابقه های ورزشی همانند بزرگشی، دوش و توپ دنده و دیگر سر گرمی ها مثل تخم جنگی ، کبک جنگی ، سگ جنگی در اکثر مناطق بخصوص روستا ها رواج دارد.

اطفال خانواده هاهر چه زودتر خواهان رسیدن عید بوده تا کالا های نو را پوشیده و عیدی خویشرا از والدین و نزدیکانشان در یافت نمایند. و با در یافت آن از مسابقات دیدن کرده و لذت برده و بازیچه های دوست داشتنی خود را خریداری نمایند.

در رستوران های هر شهر غذا های لذیذ مانند قابلی پلو ، داشی ، چلو، کباب تکه ، کباب شامی، شوربا، منتو، ماهی، جلبی ، و خوردنی های لذیذ دیگر را خدمت مشتریان عرضه میدارند.

بنا بر گواه تاریخ دین اسلام در قرن هفتم میلادی بجای دین زردشتی رایج شد. ازینجا میتوان گفت رمضان در افغانستان سابقه 1300 ساله دارد که هر سال در میان مردم طوریکه گفته شد بر گزار میگردد.

محمد شاکر معصومی